60 ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΩΝΩΝ

Τὸ κομμουνιστικὸ κίνημα στὴν Πάτρα καὶ στὴν Ἀχαΐα

Ὑπὸ κ. ΔΗΜ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Γραμματέα περιοχῆς τοῦ ΚΚΕ ἐσωτερικοῦ

Στὴν ἐργατοσυνοικία τοῦ Πειραιᾶ Τρούμπα καὶ στὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου Μηχανικῶν Ἀτμοπλοίων ἄρχισε μὲ κάπου τριάντα ἀντιπροσώπους ἀπὸ Ἀθήνα, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκη, Καβάλα, Βόλο, Λάρισα τὸ Α΄ Σοσιαλιστικὸ Συνέδριο στὶς 4)17 Νοέμβρη τοῦ 1918 ποὺ τελείωσε μὲ τὴν ἵδρυση τοῦ ΣΕΚΕ (Σοσιαλιστικὸ Ἐργατικὸ Κόμμα Ἑλλάδας) ποὺ τὸ 1920 μετονομάσθηκε σὲ ΚΚΕ.

Ἡ νεαρὴ ἀλλὰ δυναμικὴ ἐργατικὴ τάξη τῆς χώρας (150 χιλ. ἐργατοϋπάλληλοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους 40 χιλ. βιομηχανικοὶ) ἀπόκτησε τὸν πολιτικό της φορέα, ἐνῶ ἕνα μῆνα πρὶν εἶχε ἀποκτήσει στὸ Α΄ Πανελλαδικὸ Ἐργατικὸ Συνέδριό του Συνδικαλιστικό της, τὴν Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἐργατῶν.

Στὸ συνέδριο εἶχε κληθεῖ καὶ ὁ σοσιαλιστικὸς σύνδεσμος τῆς Πάτρας ἀλλὰ ἀπὸ καμμιὰ πηγὴ δὲν φαίνεται ἂν μετέσχε. Ἡ Πάτρα ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰῶνα ἀναπτυσσόταν σὲ ἀξιόλογο προλεταριακὸ κέντρο, μὲ κύριο ἐπεξεργασία τῆς σταφίδας καὶ τὸ λιμάνι της ἦταν τὸ κύριο μεταναστευτικὸ καὶ ἐμπορικὸ λιμάνι τῆς χώρας.

Η ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Ἐδῶ ἀπὸ τὸ 1887 δημιουργεῖται ὁ πρῶτος σοσιαλιστικὸς ὅμιλος τῆς χώρας ὁ «Δημοκρατικὸς Σύλλογος» ἀπὸ τοὺς Δ. Ἀμπελικόπουλο τοὺς Εὐμορφόπουλους, Γριμάνη, Μπομποτή κ.τ.λ. Τὴν πρωτομαγιὰ μάλιστα βγάνει καὶ τὴν ἐφημερίδα «Ἑλληνικὴ Δημοκρατία» μὲ ἔμβλημα: «Ἡ ἐπανάσταση εἶναι ὁ νόμος τῆς Προόδου». Τὸ πρῶτο ὅμως καὶ τελευταῖο φύλλο κατάσχεται καὶ οἱ ἱδρυτὲς τοῦ ὁμίλου ρίχνονται στὶς φυλακές.

Σοσιαλιστικὲς ἐφημερίδες ξαναβγαίνουν ὁ «Ἐργάτης» τὸ 1892 τὸ «Ἐμπρὸς» τὸ 1896 καὶ τὴν ἴδια χρονιὰ τὸ «ἐπὶ τὰ πρόσω» ποὺ καταφέρνει νὰ σταθεῖ δυὸ χρόνια.

Τὸ 1893 ἱδρύεται ὁ ὅμιλος «σοσιαλιστικὴ ἀδελφότης» μὲ πρόεδρο τὸ δικηγόρο Β. Δουδούμα καὶ γραμματέα τὸ δάσκαλο Δημητρόπουλο ἀρχικὰ μὲ 30 μέλη ποὺ σύντομα φθάνουν τὰ 140.

Ὅλες αὐτὲς οἱ κινήσεις ἀποκλίνουν στὸν ἀναρχοσοσιαλισμό, ἐνῶ ὁ πρῶτος Μαρξιστὴς στὴν Πάτρα φαίνεται πὼς ἦταν ὁ Δ. Καραιμπίλιας (πέθανε τὸ 1954).

—Παράλληλα ἱδρύονται τὴν περίοδο αὐτὴ τὰ πρῶτα συνδικάτα σταφιδεργατῶν καὶ καπνεργατῶν καὶ ξεσπᾶνε οἱ πρῶτες ἀπεργίες ὅπως τὰ 1896 ξυλεργατῶν (7ήμερη) σταφιδεργατῶν καὶ καρεκλάδων. Ἀργότερα βρίσκουμε τὴν ἀπεργία ποὺ κήρυξε τὸ 1908 ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐργατικὴ Ἕνωση» ποὺ πνίγηκε ὅμως μὲ ἄγρια τρομοκρατία.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

Μετὰ τὴν ἵδρυση τοῦ κόμματος καὶ ἰδιαίτερα μετὰ τὸ 1930 μέχρι τὴ δικτατορία, ἔχουμε στὴ Πάτρα σειρὰ ἀπὸ ἀγῶνες ποὺ ἀρχίζει νὰ ἀναπτύσσεται σὲ σημαντικὸ βιομηχανικὸ κέντρο μὲ τὶς ὑφαντουργίες Ἀνωστασοπούλου, Μαραγκόπουλου Πειραϊκὴ — Πατραϊκή, ΒΕΣΟ, καπνοβιομηχανίες, οἰκοβιομηχανίες, τὸ Γλαῦκο κτλ. ποὺ καταλήγουν πολλὲς φορὲς σὲ ἀπεργίες ὅπως τσαγκαράδων 1930, φορτοεκφορτωτῶν τὸ 1932 καὶ τὴν ἴδια χρονιὰ τὸ Μάη τῶν σταφιδεργατῶν, ποὺ καταστέλλονται ἄγρια μὲ πολλοὺς τραυματίες καὶ τὸ Σεπτέμβρη ποὺ πετυχαίνει, τὸ 1934 τῶν μεταλλουργῶν καὶ τῶν μυλεργατῶν. Ἀποκορύφωμα τῶν ἀπεργιακῶν ἀγώνων ἦταν τὸ 1932 μὲ γενικὴ ἀπεργία. Καὶ ἄλλη 24ωρη τὸ 1934.

Τοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς καθοδήγησε ἢ ἐπιρρέασε τὸ ΚΚΕ μὲ τὴν περιφερειακὴ του ἐπιτροπὴ ποὺ εἶχε ἀχτίδες στὸ Ἀιγίνι, στὴν Ἠλεία καὶ τὰ ἑπτάνησα. Ἀπὸ μαρτυρία τοῦ γραμματέα τῆς Π.Ε. τότε τὸ 1933 Λευτέρη Ἀποστόλου καὶ τῆς Καίτης Ζεύγου (στελέχη σήμερα τοῦ ΚΚΕ ἐσωτ.) μαθαίνουμε πὼς ἄλλα μέλη τῆς Π.Ε. ἦταν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Καίτη ὁ Γ. Ζεῦγος, ὁ Μιλτιάδης Ζαχαράτος (ἀργότερα μέλος τῆς Κ.Ε) καὶ ὁ Γεράσιμος Φλωράτος (μορφὲς τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος Πάτρας), ὁ γιατρὸς Παπαγιαννόπουλος καὶ ἄλλοι.

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Τὸ 1934 ἔχουμε τοὺς μεγάλους ἀγῶνες τῶν σταφιδοπαραγωγῶν ποὺ παίρνουν ἐκρηκτικὴ μορφὴ τὸ 1935 σ' ὁλόκληρη τὴν σταφιδικὴ Πελοπόννησο καὶ στὴν Ἀχαΐα μὲ ἐπίκεντρο τὴν Αἰνιάλεια, ὅπου στὰ γεγονότα τοῦ Αἰγίου σκοτώνονται ὁ Μπακόπουλος, ἀπὸ τὴν Κουνινᾶ καὶ ὁ Ντρίνιας ἀπὸ τὴν Παρασκευή. Καὶ στὰ δυὸ χωριὰ κομματικοὶ πυρῆνες ὅπως καὶ στὴν Κ. Ἀχαγιὰ καὶ τὰ Σουδενέϊκα (Λουσικὰ) ποὺ ἀποκαλοῦνται μικρὲς Μόσχες, ὅπως καὶ στὰ Σουδενᾶ τῶν Καλαβρύτων ὅπου εἶναι γιατρὸς μιὰ ἄλλη μεγάλη μορφὴ κομμουνιστὴ ὁ Γιώργης Ἀνδριόπουλος, ποὺ κάμποσες φορὲς δέρνεται ἀπὸ τοὺς Χωροφύλακες γιὰ τὰ θαρραλέα κηρύγματά του στὴν ἐπαρχία καὶ τελικὰ μὲ τὸ ἰδιώνυμο τοῦ Βενιζέλου κλείνεται στὴ φυλακή. Ὁ Ἀνδριόπουλος, τὸ 1943 βρίσκεται μέλος τῆς Κ.Ε. παράνομος στὴν Ἀθήνα ὅπου πιάνεται καὶ ἐκτελεῖται.

ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Ἀποκορύφωμα τῆς δράσης τῶν κομμουνιστῶν τῆς περιοχῆς ἦταν ἡ δράση τους στὸ μεγαλεῖο τῆς Ἀντίστασης. Οἱ ἐαμικὲς ὀργανώσεις διχεύσαν ὅλη τὴν Πάτρα μὲ πρωτοπόρα συνοικία τὰ προσφυγικὰ καὶ πρωτοπόρες δυνάμεις τοὺς ἐργάτες καὶ δημόσιους ὑπαλλήλους ἰδιαίτερα τοὺς τριατατικοὺς καὶ σιδηροδρομικοὺς μὲ σπουδαίους ἀγῶνες (ἀπεργίες, κινητοποιήσεις, τὸ συλλαλητήριο τοῦ Νοέμβρη 1943, τὴ δράση τῆς μεγάλης λαϊκῆς ἐπιτροπῆς κλπ). Τὸ ἴδιο ἀγωνίζεται καὶ ἡ ἀγροτιὰ ὅπου δρᾶ μία ἀπὸ τὶς καλλίτερες μονάδες τοῦ ΕΛΑΣ τὸ 12ο Σύνταγμα. Ἀτελείωτο εἶναι τὸ μαρτυρολόγιο τῶν κομμουνιστῶν ποὺ στὴν Ἀντίσταση, στοὺς κατοπινοὺς διωγμοὺς της καὶ στὸν ἐμφυλιοπόλεμο, σκοτώθηκαν στὶς μάχες ἐκτελέσθηκαν, βασανίστηκαν, διώχτηκαν, φυλακίσθηκαν, ἐξορίστηκαν.

Σὲ μορφὴ τῆς Ἀντίστασης ἀναδείχνεται ὁ Ν. Μπελογιάννης, ποὺ δουλεύει στὴν περιοχὴ μας ὅπως καὶ πατρινοὶ ἡγέτες ὅπως ὁ Μίχος, ὁ Ἀνδρικόπουλος, ὁ Κωνσταντίνου, ὁ Κατσικόπουλος ὁ Νικήτας καὶ ἄλλοι γιὰ νὰ ἀναφερθοῦμε σ' αὐτοὺς ποὺ τώρα εἶναι νεκροί.

ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΛΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Ἀναφερόμαστε ἐδῶ ἐπιγραμματικὰ γιατὶ τὰ γεγονότα εἶναι πρόσφατα. Οἱ κομμουνιστὲς δουλεύουν μέσα στὴν ΕΔΑ καὶ καταφέρνουν νὰ κάνουν τὶς ὀργανώσεις τῆς Πάτρας καὶ τῆς Ἀχαΐας ἀπὸ τὶς πρωτοπόρες τῆς χώρας μὲ ἀξιόλογη παρουσία σὲ ἀγῶνες στὰ συνδικᾶτα, στοὺς Δήμους καὶ κοινότητες στὴ Βουλή, ὅπως καὶ στὴν ἀγροτιά.

Στὴ Δικτατορία τὸ ποσοστὸ τῶν συλληφθέντων (500) καὶ τῶν ἐξορισθέντων στὰ Γιοῦρα (300) εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα σ' ὅλη τὴ χώρα (6.000 στὰ Γιοῦρα).

Στὴ Δικτατορία ἀξίζει νὰ ἐξαρθοῦν οἱ ἀγῶνες τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Πάτρας μὲ πρωτοπορία τὸ «Ρήγα Φερραῖο» ποὺ στὴν κατάληψη τοῦ Πα.επιστημίου στὴ Συντονιστικὴ ἔχει 5 στοὺς 12.

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΚΚΕ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Σ' ὅλη αὐτὴ τὴ μακριὰ διαδρομὴ τῶν 60 χρόνων, ὅ,τι κατάχτησαν οἱ ἐργαζόμενοι καὶ κατάχτησαν πολλά, τὸ ὀφείλουν κύρια ἄμεσα ἢ ἔμμεσα στὴ δράση τοῦ ΚΚΕ καὶ στὰ προγράμματα διεκδικήσεων ποὺ διαπότισαν σιγὰ - σιγὰ τὶς συνειδήσεις τῶν ἐργαζομένων καὶ ἔγιναν καὶ αἰτήματα τῶν ὀργανώσεών τους. Ἕνα παράδειγμα ποὺ ἀναφέρει ἡ Καίτη Ζεύγου φτάνει γιὰ νὰ γίνει αὐτὸ κατανοητό. Τὸ 1933 στὴν Πάτρα γιὰ νὰ δουλέψει κομματικὰ στὶς ὑφαντουργίνες καταφέρνει νὰ μπεῖ ἐργάτρια πρῶτα στοῦ Ἀναστασόπουλου καὶ μετὰ στοῦ Μαραγκόπουλου. Ἡ δουλειὰ ἦταν ἑξαντλητικὸ 10ωρο καὶ τὸ μεροκάματο 18 δραχμὲς οὔτε μισὴ ὀκὰ κρέας δηλαδή! Ἀπὸ τότε οἱ ἐργάτες κέρδισαν αὐξήσεις, 8ωρο, ἀσφαλίσεις, ἄδειες καὶ τόσα ἄλλα.

Βέβαια, οἱ ἐργάτες ἔχουν νὰ κάμουν πολὺ δρόμο ἀκόμα. Ἡ ὑπεραξία ποὺ ληστεύεται, στὴν Ἑλλάδα, π.χ. ἀπὸ τοὺς Βιομηχάνους, εἶναι ἡ ὑψηλότερη στὴν Εὐρώπη. Ἀλλὰ ὁ ἀγώνας συνεχίζεται.

Σημαντικὰ ἐπίσης, καλλιτέρεψαν τὴ θέση τους οἱ ἀγρότες σὲ τιμές, δάνεια, ἀσφάλιση κτλ ἐνῶ καὶ σ' αὐτοὺς ἡ ἐκμετάλλευση τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ κεφαλαίου. εἶναι μεγάλη ἀκόμα.

Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

Θὰ ρωτήσει κανεὶς γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀτελείωτη σειρὰ ἀγώνων καὶ θυσιῶν ποὺ ξεχώρισε τοὺς κομμουνιστὲς σὰν ἀγωνιστὲς καὶ σὰν πρωταγωνιστὲς στὰ ὅσα πέτυχαν οἱ ἐργαζόμενοι στὴν καθολικὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ, δὲν μεταφράστηκαν σὲ πολιτικὰ κέρδη ὥστε νὰ γίνει τὸ ΚΚΕ, ἕνα μεγάλο κόμμα ὅπως στὴν κατοχὴ ποὺ μὲ τὴ σωστὴ γραμμὴ ἀναδείχτηκε ἡ κύρια Ἐθνικὴ δύναμη, ὅπως π.χ. τὸ Ἰταλικὸ κόμμα μιὰ καὶ ὑπῆρχαν ὅλες οἱ προϋποθέσεις γι' αὐτό.

Ἡ ἀπάντηση δὲν χωράει στὰ ὅρια αὐτοῦ τοῦ σημειώματος. Γενικὰ μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι αὐτὸ ὀφείλεται, στὸ ὅτι σὲ κρίσιμες περιόδους ἔκαμε λάθη σοβαρά. Ἡ θέση του γιὰ «ἑνιαία καὶ ἀνεξάρτητη Μακεδονία» (θέση τῆς Γ΄ Διεθνοῦς) μέχρι τὸ 6ο Συνέδριο τοῦ 1935. Τὸ κορυφαῖο λάθος τοῦ ἐμφύλιου πολέμου ποὺ φυσικὰ προκάλεσαν οἱ ἰμπεριαλιστές. Ἡ θέση του γιὰ τὶς συμμαχίες τοῦ μετὰ τὸν ἐμφύλιο «τὶ Πλαστήρας τὶ Παπάγος» ποὺ ἔμπρακτα ἐφαρμόσθηκαν παρὰ τὶς διακηρύξεις καὶ συνέβαλαν στὴ δικτατορία ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς ἱστορικὲς εὐθῦνες τῶν ἀστικῶν κομμάτων γι' αὐτή.

Τὰ λάθη αὐτὰ ὡδήγησαν σιγὰ — σιγὰ στὸ ὡρίμασμα μέσα στὸ κόμμα μιᾶς κρίσης γιὰ ἀλλαγὴ πολιτικῆς καὶ στὴ στρατηγικὴ καὶ στὴν ταχτικὴ καὶ ἡ κρίση αὐτὴ ἀντὶ νὰ ξεπεραστεῖ μὲ διάλογο καὶ ἀλλαγὴ γραμμῆς, ἀντιμετωπίστηκε μὲ πλήρη κατάργηση — τῆς σκιώδους ἄλλωστε — ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας, μὲ τὸ πραξικόπημα τῆς 12ης ὁλομέλειας, μὲ τὴν διάσπαση ποὺ ἐπέβαλε τὸ ΚΚΣΕ.

Ἔτσι γεννήθηκε ἀπὸ ἱστορικὴ ἀνάγκη τὸ ΚΚΕ ἔσωτ. ποὺ προορισμός του εἶναι νὰ ξαναφέρει τὸ ξεστρατισμένο κομμουνιστικὸ κίνημα στὸ σωστὸ του δρόμο καὶ νὰ ἐπιτύχει τὴν ἀνανέωσή του καὶ μιὰ νέα ἑνότητα τοῦ ΚΚΕ σὲ μιὰ νέα βάση.

Οἱ συνθῆκες τῆς Εὐρώπης καὶ συνεπῶς καὶ τῆς Ἑλλάδας ἐπιβάλουν ἄλλες ἐπιλογὲς γιὰ νὰ ἀποκτήσει τὸ ΚΚΕ τὴ μεγάλη ἐλκτικὴ δύναμη ποὺ μπορεῖ στὶς μεγάλες μᾶζες τοῦ λαοῦ μας. Ἐπιβάλλουν ἀνεξάρτητα καὶ αὐτόνομα κόμματα, δημοκρατικὸ δρόμο γιὰ τὸ σοσιαλισμό, μὲ πολυκομματισμὸ ἀντὶ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, σοσιαλισμὸ μὲ ἐλευθερίες καὶ ἐσωκομματικὴ δημοκρατία.

Δ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

Ἡ ἔνταξις στὴν ΕΟΚ

Ἀναγκαία ἡ ἐπαναδιαπραγμάτευσις

Ἄρθρο τοῦ κ. ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΙΧΑΛΟΥ

Ὁ γνωστὸς οἰκονομολόγος κ. Κ. Θάνος, μὲ ἐμπεριστατωμένον ἄρθρον του εἰς ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα, ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ συμφωνία ἐντάξεως εἰς τὴν ΕΟΚ, ὡς ἔχει διαμορφωθεῖ, ἀποτελεῖ κίνδυνον, διὰ τὴν οἰκονομίαν μας. Καὶ ὅτι, διὰ τὴν προστασίαν τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας μας καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἐπαναδιαπραγμάτευσίς της. Παρέθεσε συγκεκριμένα στοιχεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει, ὅτι τίθεται ἐν κινδύνῳ ἡ ἀγροτική μας οἰκονομία μὲ τὸν καθορισμὸν μικρᾶς μεταβατικῆς περιόδου, χωρὶς οὐσιώδη χρηματοδοτικὴν ἐνίσχυσιν. Καὶ ἐμνημόνευσε τὴν περίπτωσιν τῆς κτηνοτροφίας, ἡ ὁποία θὰ πρέπει νὰ ἐξαφανισθῇ, μὲ συνέπειαν τὴν καθίζησιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν Ἑλλήνων κτηνοτρόφων. Οἱ ἀριθμοί, ἐν συναρτήσει πρὸς τὸ καθεστὼς τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, εἶναι, ἀναμφισβητήτως, συντριπτικοί....

Ἀλλ' ἀσχέτως τοῦ καθαροῦ οἰκονομικοῦ μέρους τὸ θέμα, ποὺ ἔχει δημιουργηθῆ εἶναι πολιτικόν. Καί, μάλιστα, πελωρίων διαστάσεων. Εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν ἡ σημασία του συλλαμβάνεται ἀκόμη. Θὰ ἔλεγε κανείς, ὅτι ἐξεκινήσαμε διὰ τὴν κατάκτησιν ὄχι, ἁπλῶς, τοῦ ἀγνώστου ἀλλὰ τοῦ ἐπικινδύνου. Καὶ θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν, ὡς πρωτοφανὲς γεγονός, νὰ ἐπιζητεῖται ἐκεῖνο, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποφεύγεται. Καί, ἴσως, δὲν εἶναι ἡ Κοινὴ Ἀγορά, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνησυχῇ. Εἶναι αἱ συνθῆκαι καὶ οἱ ὅροι, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἡ χώρα σύρεται πρὸς αὐτήν. Δὲν πορευόμεθα μόνον πρὸς τὸ ἐπισφαλές. Πορευόμεθα, ὑπὸ τὰς χειροτέρας προϋποθέσεις. Καὶ ἡ ποιότης αὐτῶν διευρύνει τὴν ἀπειλήν.

Εἶναι γνωστὴ ἡ Ὀδύσσεια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Ὁ κ. Καραμανλῆς ἐπανῆλθεν, ὡς μάγος. Ἔπρεπε νὰ κομίσῃ δῶρον! Ἔτσι ἐνόμισε. Καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἔφερε τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ψευδαίσθησιν δώρου: Τὴν ἔνταξιν εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορά! Δὲν γνωρίζομεν πόσον, εἰλικρινῶς καὶ ὁ ἴδιος ἐπίστευε, τότε, εἰς τὴν σημασίαν της! Βέβαιον, ὅμως εἶναι, ὅτι, ταχύτατα, κατέστη αἰχμάλωτος τῆς προσφορᾶς του! Καὶ ἡ αἰχμαλωσία, ἐν προκειμένῳ, μετετράπη εἰς περιστατικὴν μικροκομματικὴ ἐμπορία. Ἐκρίθη πολὺ βολική, ὡς... ἀντισταθμιστικὴ πολλῶν δυσχερειῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν. Καί, ὁπωσδήποτε, ἐχρησιμοποιήθη ὡς παραισθησιογόνον διὰ τὴν καθήλωσιν εἰς ἐξευθενωτικὴν στασιμότητα, ὅλων τῶν προβλημάτων, ποὺ συνυφαίνονται μὲ τὴν ζωὴν τοῦ τόπου καὶ μὲ τὸ μέλλον του, ἄμεσον καὶ ἀπώτερον.

Ἐὰν ἡ περίπτωσις δὲν ἦτο, κρισίμως, σοβαρά, θὰ ἔλεγε κανείς, ὅτι προσφέρεται εἰς ψυχαγωγικὰς παρενθέσεις, ἐν μέσῳ τοῦ ἄγχους, ποὺ ἔχει ἐπιβληθῆ ὡς καθεστώς. Ἀτυχῶς, δὲν συγχωρεῖ ἡ παροῦσα ἐθνικὴ ὥρα φαιδρότητας. Καὶ συμβαίνει αὐταί, μὲ περιτύλιγμα σοβαροφανείας, νὰ προσφέρωνται εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ποὺ ἔχει ἀκούσει καὶ ἀκούει τόσα πολλά, διὰ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν, ὥστε νὰ μὴν ἀντιλαμβάνεται καὶ νὰ μὴ γνωρίζει τίποτε. Ἔτσι, κατὰ πυκνὰ διαστήματα καὶ μὲ ἀνιαρὰν φορτικότητα, καλεῖται νὰ μετάσχῃ εἰς τὸν πανηγυρισμὸν τοῦ Ἀγνώστου!.... Εἶναι ὅμως αὐτὸ πολιτικὴ καὶ ἐθνικὴ εὐθύνη;

Ἔχει ἐμφανισθῆ ἡ Κοινὴ Ἀγορά, ὡς ἀγκιστρον, ἐπὶ τοῦ ὁ-

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Βυζαντινὴ ὑμνογραφία τοῦ κ. Θεοδ. Ξύδη

Ὁ κ. Θεόδωρος Ξύδης, ὁ ξεχωριστὸς πνευματικὸς ἄνθρωπος, ποὺ μᾶς ἔδωσεν ἡ Ἠλεία, ἔχει ἕνα εὐρὺ ἔργο νὰ παρουσιάσῃ καὶ τὸν τιμᾶ, ἀλλὰ τὸ κεντρικώτερο καὶ βασικώτερο, μπορεῖ νὰ τὸ ἀποκαλέσῃ κανείς, εἶναι ἡ βυζαντινὴ λογοτεχνία καὶ εἰδικώτερα ἡ Ὑμνογραφία. Ἀπὸ τὸ 1940 ὡς τώρα ἔχει δημοσιεύσει σαράντα ἐκλεκτὲς μελέτες γιὰ τὴ Βυζαντινὴ Ὑμνογραφία. Αὐτές, δημοσιευμένες στὰ καλλίτερα φιλολογικὰ περιοδικὰ καὶ ἐκδόσεις, τὶς συνεκέντρωσε τώρα, τὶς ἐπεξεργάσθηκε καὶ τὶς ἔδωσε σὲ ἕνα μεγάλο, ἀφάνταστα περιποιημένο καὶ ἄμεπτο 570 σελίδων — τόμο μὲ τὸν κυριολεκτικὸ τίτλο «Βυζαντινὴ Ὑμνογραφία».

Ὁ κ. Θ. Ξύδης, δὲν εἶναι μόνον ὁ θαυμαστὴς τῶν ὑμνολογικῶν κειμένων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ζηλωτὴς καὶ ἀφοσιωμένος σ' αὐτά. Εἶναι καὶ ὁ ἄριστα ἐξοπλισμένος φιλόλογος κριτικὸς μὲ εὐρύτατη κατάρτιση καὶ στὴν Ἑλληνικὴ Λογοτεχνία ὅλων τῶν ἐποχῶν, καὶ τῆς ἀρχαιότητος, καὶ τῆς νεωτέρας, καὶ ὅλα ὅσα γράφει σὲ κάθε ἐργασία του δὲν εἶναι κοινοὶ τόποι, ἀλλὰ νέες βαθεῖες παρουσιάσεις ποὺ φτάνουν νὰ δώσουν ὅλο τὸ φέγγος τῶν ποιητικῶν εἰκόνων καὶ συλλήψεων. Εἶναι νὰ χαίρεται κανεὶς τέτοιες μελέτες ποὺ ἀβίαστα κυλᾶνε οἱ σελίδες τους σὲ ἐνδιαφέρον μεγάλης ἐντατικότητας. Ὁ κ. Ξύδης, ἔδωσεν «ἔργον».

Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ
κατ' οἶκον πετρελαίου μὲ εἰδικὸ φίλτρο πετρελαίου
Ταχεῖα ἐξυπηρέτησις
ΤΗΛ. 425-984

Ὅσα ἐνδιαφέρουν τὴν περιφέρειά μας

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΔΕΙΕΣ ΙΑΤΡΩΝ

Δημοσιεύθηκαν (ΦΕΚ 6΄ 891) 12.10) ἀποφάσεις τοῦ Νομάρχου Ἠλείας μὲ τὶς ὁποῖες χορηγήθηκαν ἄδειες:

—Ἄδεια ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας ὀδοντιατρείου στὴ Συμέλα Ἀντωνιάδου — Δημητριάδου, στὴν Ἀμαλιάδα, ὁδὸς Ἰφίτου ἀριθ. 27.

—Ἄδεια ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας ὀδοντιατρείου στὸ Βασίλειο Θεοδωρόπουλο στὴν Ἀμαλιάδα, ὁδὸς Καλαβρύτων ἀριθμὸς 25.

—Ἄδεια ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἰατροῦ στὴ Γεωργία Γιώρκα — Παυλίδου τοῦ Παναγιώτου στὸ νομὸ Ἠλείας.

Μὲ ἀπόφαση τοῦ Νομάρχου Ζακύνθου, (ΦΕΚ 6΄ 906)19.10) χορηγήθηκε ἄδεια ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἰατροῦ στὸν Χριστοδούλου Χάρη, γιὰ τὴν περιφέρεια τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ζακύνθου.

Μὲ ἀπόφαση τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας (ΦΕΚ 6΄ 905)19.10), χορηγήθηκε ἄδεια ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἰατροῦ στὸν Γεώργιο Παπαργυρίου γιὰ τὴν περιφέρεια τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου, Πατρῶν.

Ο ΑΙΓΙΑΛΟΣ ΑΛΥΚΩΝ

Ἐδημοσιεύθη (ΦΕΚ δ΄ 552) 25.10), ἀπόφαση τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας, γιὰ τὸν καθορισμὸ ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ, παραλίας, καὶ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ, εἰς περιοχὴν Ἀλυκῶν Κ. Ἀχαΐας Νομοῦ Ἀχαΐας.

ΑΝΑΚΛΗΣΙΣ ΑΔΕΙΩΝ

Μὲ ὑπουργικὴ ἀπόφαση (ΦΕΚ 6΄ 891)12.10) ἀνεκλήθη ἡ ἄδεια ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου Ἰδιοκτησίας Δημητρίου Μιχαήλ, στὸ Αἴγιο.

Μὲ ὑπουργικὴ ἀπόφαση αἴρεται ἡ ἄδεια ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἰδιωτικοῦ Λυκείου Μαρίας Βούλγαρη, στὸ Μεσσάγι. (ΦΕΚ 6΄ 907)20.10).

ΚΑΤΑΤΑΞΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Μὲ πράξη τοῦ Ὑφυπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐγκρίνεται ἡ πράξη τοῦ προέδρου τοῦ Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου Ἐργασίας, περὶ αὐτοδικαίας κατάταξεως τῶν κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσα ἰσχύος τοῦ Ν. 434)1976, ὑπαλλήλων τοῦ ὡς ἄνω φορέως εἰς θέσεις Β΄ Κατηγορίας ὑπαλλήλων τοῦ ὡς ἄνω φορέως μετὰ τὴν ἰσχύ-ου, ἀναλόγως πρὸς τὰ ἐκεῖ ἐν αὐτῶν κεκτημένα τυπικὰ προσόντα ὡς ἀκολούθως:

Κλάδος ΜΕΙ Διοικητικοῦ Λογιστικοῦ:

Εἰρήνη Τσιλιγιάννη τοῦ Κωνσταντίου μὲ βαθμὸ 7ο.

Βασιλικὴ Παπανδρέου τοῦ Γεωργίου μὲ βαθμὸ 8ο.

Μαρία Βέργη τοῦ Νικολάου μὲ βαθμὸ 10ο.

(ΦΕΚ τ. Ν.Π. 221)7.11).

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Ἐνεκρίθη (ΦΕΚ δ΄ 561) 10), ἀπόφαση τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ἀγ. Γεωργίου, μὲ τὴν ὁποία χαρακτηρίζεται Κοινοτικὸς δρόμος πλάτους μέτρων αὐτὸς ποὺ ἀφήνουν σὲ ἀνοχρηστία ὁ Νικόλαος Χατζῆς καὶ Θεόδωρος Μαρσέλος. Τὴν προϋπόθεση ὅτι ὁ δρόμος θὰ διανοιγεῖ θὰ εἶναι Κοινοτικὸς καὶ θὰ τεθεῖ σέ κοινὴ χρήση.

ΟΔΟΙ ΤΟΥ ΑΙΓΙΟΥ

Μὲ ἀπόφαση τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας (ΦΕΚ δ΄ 552)25.10) ἀναγνωρίσθηκε ὅτι ἡ ὁδὸς Ἐπίδου στὸ Αἴγιο ποὺ βρίσκεται μέσα στὸ σχέδιο πόλεως αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ὁδῶν Μ. Μπότσαρη καὶ Βασ. Κωνσταντίνου σχηματίσθηκε πρὶν τὸ ἔτος 1923, ἐπιτρέπεται καὶ ἐφαρμόζονται αὐτὴ ὅλες οἱ διατάξεις ποὺ ἰσχύουν καὶ γιὰ τοὺς ἐγκεκριμένους δρόμους τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Αἰγίου στὴν περιοχὴ αὐτή.

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

Μὲ ἀπόφαση τῆς κοινότητος Ἁγίου Στεφάνου Ἀχαΐας (ΦΕΚ δ΄ 579)7.11), κηρύχθηκε ἡ ἀπαλλοτρίωση ἀκινήτου 11 μ2 ὑπὲρ διοικητσίας κληρονόμων Βασιλείου Γεωργιτσοπούλου γιὰ τὴ διάνοιξη πλάτυνση κοιν. ὁδοῦ.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ

Ἐνεκρίθησαν ἀπὸ